

Forordningen af 11te August 1819 foreskrevne Mulkt for unødigt Trætte.

§ 32.

Naar Rogens Hest gaaer ind i en fremmed Hauge og der af dennes Eier antræffes, skal sidstnævnte, naar han tager Hesten og bringer den til dens Eier, være berettiget til af denne derfor at fordre det dobbelte af Skydsbetalingen for den Veilængde, han har bragt Hesten. Optager han Hesten og bringer den til dens Eier tre Gange i Løbet af 4 Uger, kan han, foruden ommeldte Godtgjorelse, af Eieren fordre et middelgodt Slagtelam eller sammes Værdi som Bederlag for Hestens Græsning i hans Hauge i det løbende Aar.

§ 33.

Bil Hestens Eier ikke betale den i § 32 fastsatte Godtgjorelse for Hjembringelsen, kan Opbringeren føre den til Sysseľmanden og aflevere den til ham. Skulde Omstændighederne ikke tillade at bringe Hesten til Sysseľmanden, kan skriftlig Anmeldelse derom træde istedet.

Sysseľmanden skal derpaa, saasnart han har forviisset sig om Rigtigheden af det Forebragte, strax affordre Eieren, til Opbringeren det Tredobbelte af det Beløb, som der ellers tilkom denne, og til sig selv 1 Rdlr. R. M.

Dersom disse Beløb ikke betales inden 3 Gange 24 Timer, skal Sysseľmanden bortselge Hesten ved Auktion og af den indkommende Sum betale Opbringeren det ommeldte tredobbelte Beløb samt afdrage den ham selv tilkommende 1 Rdl., hvorefter Restbeløbet leveres Eieren.

Opfædderen eller Brugeren af en udenbygds Eiers Jord, paa hvis Andeel i Hagen Hesten skal græsse, betragtes i alle forannævnte Tilfælde som Hestens Eier.

§ 34.

Benytter Nogen anden Mand's Hest uden

Eieren's Vidende og Billie og denne paataaler det, skal han give Eieren Godtgjorelse efter Retten's Skjon og desuden bøde 2 Rdl. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse.

§ 35.

Driver Nogen enten sin egen eller sine Medeieres eller tredie Mand's Hest ind i en fremmed Hauge for at græsse eller driver Nogen anden Mand's Hest ind paa sin egen Grund eller Hauge i den Hensigt at benytte sig af Bestemmelserne om Opbringerpengene, da skal han bøde 1 til 5 Rdl. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse, hvilken Bøde i Gjentagelsestilfælde fordobles.

Femte Kapitel.

Om Gaasehold.

§ 36.

At holde Gjaas skal kun være tilladt, naar der for vedkommende Bygd oprettes skriftlig Vedtægt desangaaende og $\frac{2}{3}$ Deel af Stemmer efter Marketal stemme derfor, hvilken Vedtægt da skal være bindende for Alle i Bygden.

§ 37.

Vedtægten skal bestemme, hvor og under hvilke Betingelser Gjaasene maa holdes, hvorlænge de kunne være i Indmarken, og naar de kun skulle holdes i Udmarken.

Vedtægten opbevares hos Skydsstufferen i Bygden til Alles Efterretning.

§ 38.

Klages der over, at stæffede Gjaas komme ind paa en fremmed Bygds Indmark eller Udmark, skal Gjaasenes Eier være pligtig under en daglig Bøde efter Sysseľmandens Kjendelse at afhente dem og erstatte den skete Skade efter uvillige Mand's Skjon.

Ustæffede Gjaas betragtes som Wildt.